

Славейче

КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТЪ

Есененъ дъждъ се рони,
а жълтитъ листа
зълъ вѣтръ ги подгони
— тѣ плачатъ въвъ нощта.

Тѣ плачатъ и постилатъ
вредъ влажната земя,
и тихичко умиратъ
самички въвъ свѣта.

Райна Миладинова, у-ка IV отд. Пловдивъ

ПРИ ОСВОБОДЕНИТЪ НИ БРАТА

Презъ лѣтото единъ день мама радостно ни погледна и каза:

— Деца, тази година нѣма да ходимъ на курортъ въ Варна. Ше идемъ при татко ви, въ Пиротъ. Ето, имамъ писмо и той ни вика тамъ.

Ние бѣхме чували за този градъ едва въ последнитъ месеци. Знаехме, че хората тамъ сж подъ сръбско робство, но че и тамъ може да се ходи на курортъ — това не знаехме.

Стигнахме въ Царибродъ, чистото български градъ, който 20 години е билъ владѣнъ отъ сърбинъ. Татко ни чакаше и заедно тръгнахме къмъ Пиротъ. Градътъ не е много голѣмъ, но е планиранъ и въ околността му има засадени лозя.

Следъ като се настанихме въ

квартирата, татко ни запозна съ децата на хазиятъ. Въ началото не разбирахме нищо отъ тѣхния говоръ, но когато почнахме да се вслушваме по-внимателно въ думитъ, видѣхме, че тѣ сж като нашитъ, българскитъ, съ малко измѣнения. Бързо се сприятелихме и почнахме игритъ. Какво бѣше нашето очудване, когато разбрахме, че и тѣ играятъ сжити игри като насъ: футболъ, волей-болъ, джеликъ, ашици, фърфълакъ и пр. и пр.

Заминахме си съ спомени за хубавия градъ Пиротъ, за добритъ хора, които живѣятъ тамъ и съ желание скоро пакъ да се видимъ.

Петъръ Маревъ, ученикъ
II класъ, София.

- ЗАДАЧИ** **РЕБУСИ** **ГАТАНКИ**
1. Денемъ съмъ слуга, нощемъ господарка. Следъ всѣки пиръ играя, а заедно съ хората и азъ починамъ. Що е?
 2. Нераздѣлни другари сме. Единиятъ изчезне ли и другиятъ захвърлятъ. Що е?

Задава: Петъръ Велевъ у-къ, Варна

4. Малка черна кутия, отвори ли си окото, не единъ, а десетина събира? Що е?

Задава: Мика Ненова у-ка, Скопие

5. Очи има — не вижда, уши има — не чува; уста има — думица не казва. И все пакъ всички я цѣлуватъ.

6. Име на домашно животно е. Замѣни ли се първата му буква съ друга, става мѣрка за тежина.

Задава: Иванъ Пенева у-къ — Видинъ.

7. Дума, която означава голѣмо

наводнение. Чете се обратно и напредъ и назадъ.

8. Име е на рѣка въ Македония. Премахне ли се първата и последна буква — става рѣка въ Тракия.

Задава: Иванъ Малевъ, у-къ, Враца.

1	2	3	4	5
2				
3				
4				
5				

Хоризонтално и отвесно еднакви думи:

1. Родопски жителъ; 2. Докачване; 3. Кроткъ; 4. Женско име; 5. Връвъ.

Задава: Иванъ Продановъ, у-къ Свищовъ.

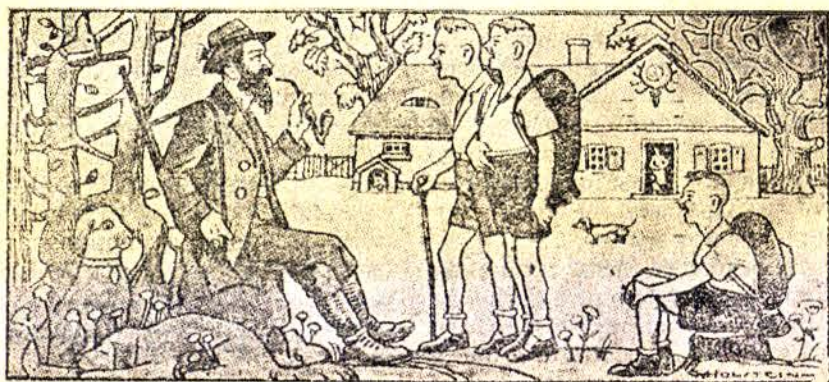
Бананитъ сж най-старитъ културни овочия. Тѣ сж се размножили по свѣта отъ Индия. У насъ идваха, преди почването на войната, отъ Сръдна Америка. Сега, поради затворенитъ пѣтища, у насъ ги нѣма. Дивиятъ плодъ на бананитъ — пизанта, има черни семки. Чрезъ култивирание сж се получили банани безъ семки.

Малкитъ птички калибри живѣятъ само въ тропическитъ страни. Тѣ летятъ изъ въздуха като стрели, а перата имъ сж най-разноцвѣтни и чудно красиво се преливатъ

на слънцето. Тѣзи птички се наричатъ още „летащи брилянти“. Хранятъ се съ меда на единъ голѣмъ тропически цвѣтъ.

Първото огледало е било отражението въ водата. После почнали да го правятъ отъ слюда, цинкъ, полирано желѣзо, сребро, стъкло намазано отзадъ съ черъ лакъ, докато се получатъ днешнитъ усъвършенствувани огледала. Освенъ обикновенитъ огледала, има и разни оптически огледала които увеличаватъ или намаляватъ отражениятъ образъ или предметъ.

СКРИТА КАРТИНА

Намѣрете десетитъ кучета.

НОВИНИ

Редакцията на в. „Славейче“ моли да бѣде извинена отъ своитъ абонати и читатели за закъснението на бр. 2. Това стана поради късното почване на учебнитъ занятия т. г. Въ бѣдеще вестникътъ ще излиза най-редовно.

На 8 ноемврий т. г. известниятъ писателъ и нашъ сътрудникъ Стилиянъ Чилингировъ навърши 60 год. възраст. Отъ сърдце го поздравяваме и му желаемъ съ здраве и бодростъ да продължи своята културна работа.

Стогодишнината отъ рождението на голѣмия народенъ будителъ Василь Друмевъ ще се отпразднува на 23 т. м. съ тържествено утро въ Народния театъръ. По този случай ние даваме спомени отъ живота му, написани отъ Сл. Димчева

Адресътъ на редакцията на в. „Славейче“ е сжщия — Чумерна, 29, а на администрацията е ул. Владайска, 45. Абонатитъ и настоятелитъ при нужда могатъ да се отнасятъ и до двата адреса.

Суми се изпращатъ само по чек. с/ка 624. Суми пратени по друга чекова смѣтка не се считатъ за отчетени предъ редакцията на в. „Славейче“.

ВТОРИЯТЪ БРОЙ „СЛАВЕЙЧЕ“ излиза съ закъснение, поради това, че ученицитъ бѣха разпуснати и първиятъ брой не бѣше отишълъ въ рѣцетъ на абонатитъ. По сжщата причина малко отъ абонатитъ предплатиха абонамента си за новата годишнина.

РЕДАКЦИЯТА СЕ НАДѢВА, че веднага следъ получаване тоя брой, всички ще предплатятъ, за да получатъ обещанитъ имъ книги — премии.

УЧИТЕЛИТЪ — НАСТОЯТЕЛИ да придружаватъ изпращанитъ суми съ писмо, въ което да съобщаватъ по колко броя отъ всѣка книга-премия да имъ бѣде пратена. Безъ такова писмо, редакцията ще имъ праща по равно количество отъ всички неизчерпани книги.

КНИГИТЪ-ПРЕМИИ сж готови и се разпращатъ веднага следъ получаване абонамента въ редакцията.

НА ВСИЧКИ НАСТОЯТЕЛИ и единични абонати пращаме вносни бележки. Тѣзи отъ абонатитъ, които сж се отчели, могатъ да използватъ бележитъ за друга поръчка.

НА МИНАЛОГОДИШНИТЪ абонати, които получаватъ вестника на домашния си адресъ, пращаме и брой 2. Тѣзи отъ тѣхъ, които желаятъ да го получаватъ да внесатъ веднага абонамента си. На неплатилитъ бр. 3. **НѢМА ДА СЕ ПРАЩА.**

ДЕЦА, ПОБЪРЗАЙТЕ да внесете 20 лв. на вашия учителъ, за да получите веднага една отъ хубавитъ книги-подарѣкъ.

ИГРИ И ЗАБАВИ

Вие можете лесно да отгатнете годинитъ на нѣкого или да познаете намислено число, стига да се съобразявате съ правилото, което ще ви дадемъ по-долу.

Казвате на този, комуто искате да познаете колко годишенъ е:

„Събери още толкова на колкото години си. Следъ това прибави къмъ това число 5 и цѣлия сборъ помножи съ петъ“.

Като се свърши цѣлата тая смѣтка той казва резултата, вие отгатвате търсеното число или годинитъ, ето какъ:

Отъ получения резултатъ отдѣляте последния брой единица, отъ онова, което остава вадите още 2. Напри-мѣръ:

Искаме да познаемъ годинитъ на нѣкого, който сж 14. Удвоено това число, дава 28. Като се прибави 5, става 33. Като се помножи на 5 става 165. Познавачътъ сега изоставя последната цифра. Остава 16. Отъ това число се вадятъ 2 и остава 14.

Играта е удобна за презъ влажнитъ есенни дни, когато навънъ не може да се играе.

КАПИТАНЪ АХАБЪ

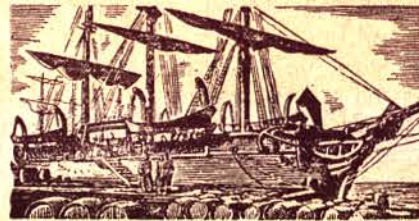
Като завърши историята си, Куигуегъ изпусна голѣмо кълбо димъ отъ странната си лула. После стана, прегърна ме здраво и заяви, че ставаме приятели и заедно ще търсимъ работа.

На следната заранъ, понеделникъ, следъ като продадохме балсамираната глава на единъ бръснарь, прибрахме багажа си въ една рѣчна количка и се отпавихме къмъ пристанището.

Като платихме за превоза и наредихме нѣщата си на сигурно мѣсто, качихме се на корабчето, което трѣбваше да ни отведе въ Нантъкетъ. По пѣтя не се случи нищо особено и благополучно стигнахме въ Нантъкетъ.

Нантъкетъ! Вземете една карта и погледнете! Вижете, кой кѣтъ отъ свѣта заема този островъ, надалечъ отъ крайбрежието, като самотенъ фаръ въ нощта. Погледнете го: единъ малкъ хълмъ, съ пѣськъ, винаги мокъръ, и нито педя суша навънъ.

Късно вечерята корабчето „Пѣна“ хвърли котва и ние слѣзохме на суша, намѣрихме стая

за нощуване и топла вечеря.

Въ леглото почнахме да кроимъ планове за другия день. За моя голѣма изненада Куигуегъ ми каза, че вече се е посвѣтвалъ съ Йойо — така се наричаше неговия малкъ богъ. Забравихъ да спомена, че Куигуегъ слѣпо върваше въ предсказанията на своето божество. Споредъ неговото предсказание, азъ трѣбваше самъ да потърся кораба, на който ще трѣбва да постѣпимъ на работа, безъ да мисля за Куигуегъ. Макарь че азъ разчитахъ съ помощта на Куигуегъ да се намѣри най-добрия корабъ, съгласихъ се да потърся самъ кораба, съ който трѣбваше да преплуваме моретата и океани въ ловъ на кашалоти.

На заранята оставихъ Куигуегъ и Йойо сами въ стаята. Изглежда, че тоя день бѣше нѣщо като рамазанъ за тѣхъ. Както знаете — рамазанътъ е празникъ у мохамедани и нѣкои езицици — день на постъ, молитви и въздържание.

Следъ като скитахъ доста дълго и разпитвахъ по всички посоки, разбрахъ, че три кораби се готвятъ за тригодишни китоловски пѣтешествия: „Дяволицата“, „Фитилътъ“ и „Пикуодъ“. Като разгледахъ тѣзи три кораба, решихъ, че „Пикуодъ“ е точно кораба, който ни трѣбва. Повѣрвайте ми, никога не сте виждали толкова чудноватъ корабъ, като тоя старъ „Пикуодъ“. Имаше нѣщо разбойническо въ изгледа му. Мачтитъ му, направени навѣрно въ нѣкое японско пристанище, се издигаха царствено къмъ небето.

Потърсихъ на задната частъ на дека нѣкой, който имаше

дума на кораба, но не намѣрихъ никого. Съгледахъ задъ голѣмата мачта една палатка. Като повдигнахъ отвора, видѣхъ единъ старецъ, седналъ на старо джбово кресло, седалището на което бѣше изработено отъ сжщата материя като палатката.

— Вие ли сте капитанътъ на „Пикуодъ“? — запитахъ, като се приближихъ:

— Да предположимъ! Какво искашъ? — запита той.

— Искамъ да се запиша морякъ.

— Виждамъ, че не си отъ Нантъкетъ и че не разбирашъ отъ китоловство.

— Вѣрно, господине, но скоро ще се науча. Пѣтувалъ съмъ доста въ търговската флота.

— По дяволитъ търговската флота! Какво те кара да станешъ китоловецъ? Да не си обрала капитана на последния корабъ, на който си служилъ?

Помъжчихъ се да го увѣря, че съмъ честенъ човѣкъ.

— Какво тогава те кара да гонишъ китоветъ?

— Само желанието да видя какво нѣщо е китоловството.

— Тѣй! Ами виждалъ ли си нѣкога капитанъ Ахабъ?

— Кой е този капитанъ Ахабъ?

— Предполагахъ, че незнаешъ. Капитанъ Ахабъ е капитанъ на този корабъ.

— Значи, не сте вие капитана?

— Не. Азъ съмъ капитанъ Пелегъ. На мене и на капитанъ Билдъ е предоставено да приготвимъ „Пикуодъ“ за пѣтешествието и да подберемъ екипажа.

Но за да разберешъ какво нѣщо е китоловството, погледни капитанъ Ахабъ, той има само единъ кракъ.

— Какво? Да не би нѣкой китъ да е отнесълъ другия?

— Не само го е отнесълъ, млади момко, но го е налпалъ, смачкалъ, сдѣркалъ. А сега, ако искашъ да постѣпишъ на кораба, трѣбва да подпишешъ условията веднага. Последвай ме!

— Но азъ имамъ и единъ приятелъ, който иска да тръгне заедно съ мене. Може ли да доведе и него?

— Разбира се! Доведи го, та ще видимъ.

Следъ като подписахъ книгата, поискахъ да видя и самия капитанъ Ахабъ, човѣкътъ, подъ чиято заповѣдъ щѣхъ да пѣтувамъ.

— Не е нужно това. Ти си записанъ.

— Да, но азъ искамъ да го видя.

— Мисля, че това сега е невъзможно. Той е малко боленъ и пазятъ стаята. Страненъ човѣкъ е капитанъ Ахабъ, но е добъръ.

Отидохъ си потъналъ въ мисли. Това, което узнахъ за капитанъ Ахабъ, ме изпълни съ странна и неопредѣлена тѣжа.

Понеже рамазанътъ на Куигуегъ трѣбваше да продължи презъ цѣлия день, не бързахъ да се върна. Вечерята, като се прибрахъ, Куигуегъ все още стоеше неподвиженъ и втораченъ. Помолехъ го да дойде да вечеряме, но той нито ме погледна, нито ми отвърна.

(Следва)

Решение на задачитъ отъ бр. 1

Решили вѣрно всички задачи: Кунка Пѣева, Маринъ Василевъ, Янко Коевъ, — София; Петъръ Васевъ — Пловдивъ и Мара Василева — Щипъ.

Ребусътъ:

Хоризонтално и отвесно: Охридъ, хвала, равинъ, илици, Дания, 1. Сересъ

2. Велесъ
3. Рѣката
4. Радиото
5. Орѣхътъ

Печ. „Стопанско развитие“

ул. Веслецъ 5 — София 1941/1364